

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/175/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200707
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2523200707.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci navrhovateľky: A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, E., t. č. F. XX, G., právne zastúpená: Mgr. Zuzana Jedličková, advokátka so sídlom Royova 9, Piešťany, proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, H., o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Krajinská cesta 5053/13, Piešťany, na odvolanie Slovenská republika - Okresný súd Trnava so sídlom Hlavná 49, 917 83 Trnava, proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.07.2025, č.k. PN- 7Pc/9/2023-375, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. a v súvisiacom výroku III. **z r u š u j e** a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že C. B., nar. XX.X.XXXX je otcom maloletého I. B., nar. XX.XX.XXXX, z matky A. B., nar. XX.XX.XXXX (výrok I.), schválil dohodu rodičov ktorou bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a otec sa zaviazal na výživu maloletého prispievať 75 eur mesačne od 01.05.2023 do 19.01.2025 a 50 eur mesačne od 20.01.2025, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 01.05.2023 do 31.07.2025 vo výške 1.715 eur sa otec zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach 25 eur, splatných spolu s bežným výživným k rukám matky pod stratou výhody splátok. Styk otca s maloletým neupravil (výrok II.), o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok III.), štátu náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

2. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 221 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorých rozsudok neobsahuje odôvodnenie vo výrokoch I., II., III., nakoľko bol vyhlásený na pojednávaní za prítomnosti všetkých účastníkov konania a títo sa odvolania vzdali. Uviedol, že navrhovateľke bola poskytnutá právna pomoc Centrom právnej pomoci ako osobe v materiálnej núdzi, jej príjmom je iba rodičovský príspevok a muž, ktorého otcovstvo bolo určené poberá invalidný dôchodok a bol oslobodený od súdnych poplatkov (uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 06.05.2024 č.k. PN-7Pc/9/2023-113, právoplatné dňa 29.5.2024). Konštatoval, že znalcovi z odboru genetika, odvetvie analýza DNA, bolo znalečné vo výške 402,96 eur uhradené zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Rozhodnutie o trovách štátu odôvodnil postupom podľa § 257 CSP s tým, že prihliadol na osobné, príjmové a majetkové pomery účastníkov.

3. Proti výroku IV. rozsudku podal odvolanie odvolateľ Slovenská republika - Okresný súd Trnava, navrhujúci rozsudok v napadnutej časti zmeniť a štátu priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči mužovi, ktorého otcovstvo bolo určené, C. B., alebo zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie

na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že ak C. B. bol unesením zo dňa 06.05.2024 č.k. PN-7Pc/9/2023-113 oslobodený od súdnych poplatkov v celom rozsahu, znamená to, že súd mu v zmysle § 253 ods. 2 (a contrario) CSP nevyrubil pri rozhodnutí o vykonaní znaleckého dokazovania preddavok na vykonanie tohto dôkazu („ak súd ustanoví znalca a strane nebolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku, najneskôr spolu s ustanovením znalca uloží povinnosť zložiť preddavok v rozsahu predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania“), a preddavok a znalečné zaplatil štát z jeho rozpočtových prostriedkov. Neznamená to však bez ďalšieho, že by takýto účastník nemal platiť, po ukončení súdneho konania, takto vzniknuté trovy štátu, nakoľko sa nejedná o trovy, ktoré by mal platiť štát (§ 49 ods. 2 CSP). Takáto situácia (že by štát nemal mať uhradené ním zaplatené trovy zo štátnych prostriedkov od účastníka) by nastala iba v prípade, ak by bol dôvodný postup podľa § 257 CSP („výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa“). O takýto prípad však v danom prípade nejde. Súd pri aplikácii § 257 CSP musí skúmať nielen sociálne pomery účastníka, vo vzťahu ku ktorému toto ustanovenie chce použiť, ale aj priebeh konania a správanie sa tohto účastníka a jeho postoj v konaní. Namietal, že odvolaním napadnutý výrok rozsudku neobsahuje jeho riadne a precízne odôvodnenie, nevyplýva z neho, že by boli bezpečne preukázané skutočnosti, na základe ktorých bol postup podľa § 257 CSP aplikovaný. Mal za to, že práve C. B. zavinil vznik trov konania v súvislosti s potrebou vykonať znalecké dokazovanie, keď neuznal svoje otcovstvo súhlasným vyhlásením pred súdom alebo matričným úradom, ale trval na vykonaní znaleckého dokazovania (ktoré jednoznačne potvrdilo jeho otcovstvo). Trovy znaleckého dokazovania predstavovali sumu 402,98 eur, ktoré boli znalcovi uhradené zo štátnych prostriedkov. Dôvodil, že ak aj nebol zložený preddavok na trovy znaleckého dokazovania, automaticky to neznamená, že trovy znaleckého dokazovania by mal znášať štát. Účastníci musia v súvislosti so znaleckým dokazovaním zohľadniť, že štát vo všeobecnosti neznáša trovy dôkazu vrátane trov znaleckého dokazovania a to platí aj v prípade, ak trovy znaleckého dokazovania nie sú podľa § 253 ods. 2 CSP preddavkované. Pokiaľ teda nedošlo k vysporiadaniu preddavku pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (rozsudok Okresného súdu Trnava č. PN-7Pc/9/2023-375 zo dňa 24.7.2025), musí byť oprávnenej osobe (Slovenská republika) priznaný nárok na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP proti konkrétnej sporovej strane (C. B.). Poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR z 08.03.2017, sp. zn. I. ÚS 118/2017, Nález Ústavného súdu SR z 21.10.2010, sp. zn. I. ÚS 248/2010, Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13.10.2010, sp. zn. 2Obo 89/2010.

4. Muž, ktorého otcovstvo bolo určené vo vyjadrení k odvolaniu považoval postup súdu prvej inštancie za správny, keď po zohľadnení jeho osobných a majetkových pomerov dospel k záveru o danosti dôvodov pre aplikáciu § 257 CSP. Uviedol, že je dlhodobo nezamestnaný, poberá invalidný dôchodok a kompenzačné príspevky, je v stave materiálnej núdze a bol mu priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci. Poukázal na konštantnú judikatúru, podľa ktorej dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať najmä v nepriaznivej sociálnej situácii, zdravotnom stave alebo nepriaznivých majetkových pomeroch účastníka konania. Mal za to, že potrebu vykonať znalecké dokazovanie zapríčinila navrhovateľka, ktorá mu v minulosti opakovane tvrdila, že maloletý nie je jeho syn. Pre objektívne dôvody pochybovať o svojom otcovstve nemohol pristúpiť k jeho uznaniu bez znaleckého dokazovania. Náhrada trov by bola pre neho likvidačná aj s poukazom na to, že okrem maloletého I. má vyživovaciu povinnosť aj k maloletej B., nar. XX.XX.XXXX.

5. Navrhovateľka vo vyjadrení namietala zavinenie trov znaleckého dokazovania a ide len o nepreukázané tvrdenie domnelého otca. V návrhu na začatie konania uviedla a aj v konaní tvrdila, že C. B. svoje tehotenstvo aj narodenie syna oznámila a navrhla mu urobiť test otcovstva, ale on neprejavil záujem ani počas tehotenstva ani po narodení syna. Znalecké dokazovanie jednoznačne potvrdilo, že je biologickým otcom maloletého, čo od počiatku aj uvádzala. Ak by odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV. je nesprávne, potom je dôvodné štátu priznať nárok na náhradu trov konania voči C. B..

6. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, kedy nie je viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 66, § 65 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že uznesenie vo výroku IV. nie je možné potvrdiť ani zmeniť, ale je potrebné ho zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom odvolacieho konania je výrok IV. rozsudku o nároku štátu na náhradu trov konania.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 49 ods. 1 CMP účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

10. Podľa § 49 ods. 2 CMP súd môže uložiť účastníkovi, u ktorého nie sú podmienky na oslobodenie od súdneho poplatku, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, ktorý navrhol alebo ktorý nariadil súd o skutočnostiach ním uvedených alebo v jeho záujme.

11. Podľa § 49 ods. 3 CMP spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

12. Podľa § 58 ods. 1 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa § 58 ods. 2 CMP, o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

15. Podľa § 253 ods. 1, 2 CSP ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok. Ak súd ustanoví znalca a strane nebolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku, najneskôr spolu s ustanovením znalca uloží povinnosť zložiť preddavok v rozsahu file_0.jpg

file_1.wmf

predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania.

16. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, resp. účastníkov konania (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP, pričom rozhodnutie nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument použitý v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o uplatnenej žalobe (návrhu). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu však musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré CSP kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Civilný súd je preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou námietkou nezaoberal. Ak tak súd nepostupuje, porušuje právo

účastníka civilného súdneho konania na spravodlivý proces garantovaný čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku je povinnosť platiť trovy konania založená na záujmovej zásade. Znamená to, že priebežne počas celého konania si každý účastník sám zo svojho platí všetky trovy konania, ktoré vznikajú osobne jemu alebo jeho zástupcovi. Trovami v tomto prípade rozumieme to, čo spadá pod dikciu ustanovenia § 251 CSP, ako aj § 47 a § 48 CMP. Trovy dôkazu začleňujeme medzi trovy konania v súlade s ustanovením § 251 CSP. Najčastejšími trovami dôkazov sú svedočné (§ 258 ods. 1 CSP), znalečné (§ 253 ods. 2, § 260 CSP) a náhrada účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov tretej osoby, ktorej súd uložil pri dokazovaní nejakú povinnosť, najmä aby predložila listinu (§ 259 CSP). Trovy, ktoré sa spájajú s vykonaním dôkazného prostriedku platí v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 CMP ten, komu v konaní vznikajú. Výnimku predstavujú len trovy, ktoré v súlade s daným ustanovením platí štát. Štát platí odmenu notára a jeho hotové výdavky pri likvidácii dedičstva v rozsahu, v akom výťažok z likvidácie nepostačuje na úhradu odmeny notára a jeho hotových výdavkov, v prípade predĺženého dedičstva, v prípade, že dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť (§ 50 ods. 3 a 4 CMP), tlmočné spojené s právom účastníka konať vo svojej materčine (§ 155 ods. 3 CSP), trovy dôkazov v konaní o spôsobilosti na právne úkony (§ 251 ods. 1 CMP) a trovy dôkazov v konaní o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení (§ 271 CMP). Od vyššie uvedených prípadov musíme odlíšiť situácie, keď trovy konania síce platí štát, avšak v rozsahu ustanovenia § 57 CMP môže žiadať o ich náhradu. Môže ísť napríklad o situácie, keď bolo nariadené znalecké dokazovanie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa, avšak ani jeden z účastníkov nezložil preddavok na trovy tohto dôkazu. Predtým ako dôjde k vykonaniu dôkazného prostriedku, môže súd uložiť účastníkovi, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, pričom ide o fakultatívnu možnosť súdu. Ak teda bolo nariadené znalecké dokazovanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, avšak ani jeden z účastníkov nezložil preddavok na trovy tohto dôkazu, súd môže rozhodnúť, že účastníkov zaviazhe na náhradu trov konania, ktoré vznikli štátu a ktoré neboli kryté preddavkom. Z hľadiska dokazovania v prípadoch, kde sa uplatňuje podľa CMP vyšetrovacía zásada, nie je podmienkou vykonania dôkazu samotné zloženie preddavku. Súd môže potom rozhodnúť, ktorého z účastníkov zaviazhe na náhradu trov konania, ktoré vznikli štátu. Za splnenia určitých podmienok môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania – v takomto prípade však musí ísť o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

20. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13.12.2023, č.k. PN-7Pc/9/2023-86 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetika, odvetvie analýza DNA, prof. RNDr. Ľudevítom Kádašim DrSc., za účelom zistenia na základe odborných skúšok či C. B. je biologickým otcom maloletého, s poukazom na jeho podanie zo dňa 07.09.2023 v ktorom žiadal dokázať svoje otcovstvo.

21. Uznesením zo dňa 06.05.2024 č.k. PN-7Pc/9/2023-113, muža, ktorého otcovstvo malo byť určené, C. B. oslobodil od súdnych poplatkov.

22. Uznesením zo dňa 01.07.2024 č.k. PN-7Pc/9/2023-122, upravil učtáreň Okresného súdu Trnava znalcovi prof. RNDr. Ľudevítovi Kádašimu DrSc., vyplatiť zo štátnych rozpočtových prostriedkov preddavok na znalečné v sume 400 eur.

23. Uznesením zo dňa 28.10.2024 č.k. PN-7Pc/9/2023-144, priznal znalcovi prof. RNDr. Ľudevítovi Kádašimu DrSc., odmenu za vypracovanie znaleckého posudku 402,96 eur a s poukazom na vyplatený preddavok 400 eur, upravil učtáreň Okresného súdu Trnava znalcovi zaplatiť zo štátnych rozpočtových prostriedkov sumu 2,96 eur.

24. Napadnutým výrokom IV. rozsudku súd prvej inštancie štátu náhradu trov konania za uhradenie znalečného 402,96 eur zo štátnych rozpočtových prostriedkov nepriznal podľa § 257 CSP.

25. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vzťahujúcim sa k výroku IV. nevyplývajú žiadne dôvody a úvahy súdu prvej inštancie relevantné pre jeho záver. Súd prvej inštancie svoje závery oprel len o strohé konštatovanie, že prihliadal na osobné, príjmové a majetkové pomery účastníkov, ktoré nijako nešpecifikoval. Z okolnosti, že strane sporu bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na bezplatnú

právnú pomoc, nie je možné bez ďalšieho vyvodiť, že jej osobné a majetkové pomery odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát, ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Rovnako ako okolnosť, že C. B. na základe unesenia zo dňa 06.05.2024 č.k. PN-7Pc/9/2023-113, ktorým bol oslobodený od súdnych poplatkov, nebol vyrubený pri rozhodnutí o vykonaní znaleckého dokazovania preddavok na vykonanie tohto dôkazu. Súd prvej inštancie neuviedol a nehodnotil relevantné okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie nároku štátu na náhradu trov konania a nejedná sa o trovy, ktoré by mal platiť štát (§ 49 ods. 2 CSP). Vzhľadom na absenciu akéhokoľvek odôvodnenia potom nemožno ustáliť, či a s akým výsledkom konajúci súd vyhodnocoval opodstatnenosť využitia postupu podľa § 257 CSP, na základe akého skutkového základu a aké boli dôvody právneho posúdenia veci, preto ani nie je možné uplatnené odvolacie námietky riadne vyhodnotiť.

26. Za popísanej situácie možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie súdu prvej inštancie nespĺňa zákonné náležitosti predpísané v § 220 ods. 2 CSP, nakoľko v ňom absentujú všetky dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil). Tento nedostatok nemožno napraviť odvolacím súdom, preto odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku IV., už len z tohto dôvodu, bez toho, aby sa zaoberal inými dôvodmi odvolania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. V ďalšom konaní súd prvej inštancie posúdi opätovne nárok štátu na úhradu trov konania, zistí, uvedie a vyhodnotí majetkové a zárobové pomery účastníkov za obdobie týkajúce sa meritórneho rozhodnutia, ako aj dôvody na strane účastníkov pre ktoré trovy štátu vznikli, bude skúmať nielen sociálne pomery účastníka, vo vzťahu ku ktorému toto ustanovenie chce použiť, ale aj priebeh konania a správanie sa účastníka a jeho postoj v konaní a svoje rozhodnutie riadne zdôvodní tak, aby zodpovedalo § 220 ods. 2 CSP.

28. V novom rozhodnutí v súlade s § 396 ods. 3 CSP a § 58 CMP rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).